

Sygn. akt IX U 1698/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2016 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 25 września 2014 r. Znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do przeliczenia świadczenia ubezpieczonego z zastosowaniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia w wysokości 212,35 %.

Sędzia

Sygn. akt. IX U 1698/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 września 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu **A. K.** prawa do ponownego przeliczenia świadczenia podnosząc brak podstaw prawnych do przeliczenia wobec faktu, iż ubezpieczony nie przedłożył nowych dowodów, nie ujawniono okoliczności mających wpływ na wysokość świadczenia tj. nie spełnił przesłanek uregulowania art. 114 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem wynagrodzeń za okres pracy na W. od dnia 04.01.1988r. do dnia 31.12.1988r. i od dnia 14.05.1990r. do dnia 09.09.1990r. pracowników zastępczych zatrudnionych w kraju na stanowiskach pracy pod ziemią (na jakich pracował

ubezpieczony przed okresami pracy na W.) w miejsce przyjętych dla celów wyliczenia świadczenia ubezpieczonego wynagrodzeń zastępczych pracownika B. K. zatrudnionego na powierzchni.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż za żądane okresy pracy ubezpieczonego na budowie eksportowej przyjęto wynagrodzenia pracownika porównawczego zatrudnionego w kraju.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił co następuje.

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Ubezpieczony w okresie od dnia 15.04.1985r. do dnia 30.04.1991r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w C. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza pod ziemią, przy czym w okresie od dnia 04.01.1998r. do dnia 31.12.1988r. i od dnia 14.05.1990r. do dnia 09.09.1990r. korzystał z urlopu dewizowego i pracował kolejno na stanowiskach ślusarza i hydraulika pod ziemią na W..

Dla celów wyliczenia świadczenia ubezpieczonego kolejno renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i emerytury górniczej, której podstawę stanowi podstawa wymiaru renty, za okresy pracy na W. przyjęto zarobki pracownika zastępczego B. K. wskazanego przez zakład pracy, który od dnia 01.06.1987r. zatrudniony był na powierzchni.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyliczony z lat 1981r. do 1990r., z uwzględnieniem wynagrodzeń jw. ustalono na 204.51 %.

Za okresy pracy od dnia 14.05.1990r. do dnia 09.09.1990r. możliwe jest przyjęcie za pracownika zastępczego dla ubezpieczonego K. S. ur. (...), zatrudnionego na stanowisku górnika pod ziemią w Przedsiębiorstwie (...) w C..

Za okres pracy od dnia 04.01.1988r. do dnia 31.12.1988r. możliwe jest przyjęcie za pracownika zastępczego dla ubezpieczonego W. B. ur. (...) (przyjętego za pracownika zastępczego dla Krzysztofa Sikorskiego jw., który w okresie od dnia 04.01.1988r. do dnia 31.12.1988r. zatrudniony był podobnie jak ubezpieczony na budowie eksportowej na Węgrzech), zatrudnionego na stanowisku młodszego górnika i górnika pod ziemią w Przedsiębiorstwie (...) w C..

Przyjęcie za okresy wskazane powyżej wynagrodzeń wskazanych pracowników zastępczych pozwala na ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego na 212.35 % wyliczonego z okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych, a to lat 1981 do 1990, wg wyliczenia suma wskaźników z tych lat: $2123.48 \% : 10 = 212.35 \%$.

Powyższe ustalił Sąd w oparciu o dokumentację akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego protokół elektroniczny k. 27 akt, o dokumentację akt osobowych wskazywanych kolejno przez ubezpieczonego za pracowników zastępczych J. Ż., B. W., S. B., K. M., W. M., K. S. i ostatecznie J. T., L. W., A. G., dokumentację akt osobowych wskazywanego za pracownika porównawczego przez zakład pracy B. K., opinię biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. k. 44 – 62 akt i uzupełniającą k. 88-91 akt.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za wystarczający do rozstrzygnięcia w sprawie.

Ustalając jw. Sąd zważył co następuje.

Sąd w pełni podzielił opinię powołanej biegłej sądowej jako wydaną w oparciu o specjalistyczną wiedzę, logicznie, obszernie i przekonywująco uzasadnioną, wydaną zgodnie ze zleceniem Sądu co do przyjętych dla celów wyliczeń wynagrodzeń pracowników zastępczych, a to: W. B. i K. S..

Sąd wskazał tych pracowników jako osoby o zbliżonym do ubezpieczonego wieku, kwalifikacjach i stażu pracy, faktycznie świadczonej pracy, wynagrodzeniu z jej tytułu, co wynika z dokumentacji akt osobowych tych osób i opinii biegłej sądowej, gdy przyjęcie B. K. było bezzasadne w sytuacji jego zatrudnienia na powierzchni.

Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia wynagrodzenia innych wskazywanych przez ubezpieczonego pracowników – ostatecznie wskazywanych:

1. L. W., gdy był osobą dozoru na stanowiskach od dnia 01.01.1987r. dozorca oddział p/z, od dnia 01.09.1989r. sztygara zmianowego p/z, co nie zachodzi w przypadku ubezpieczonego, a w okresie od dnia 14.09.1989r. do dnia 15.01.1991r. przebywał na budowie eksportowej w Czechosłowacji,

2. A. G., gdy urodził się w dniu (...), miał stawkę zaszeregowania: od dnia 01.01.1988r. 904 zł / dn, od dnia 01.06.1988r. 1440 zł /dn, gdy :

-przyjęty za pracownika zastępczego za rok 1990 K. S. miał od dnia 19.02.1990r. stawkę zaszeregowania 19.984 zł / dn (jak ubezpieczony od dnia 10.03.1990r.), tj. niewątpliwie korzystniejszą,

-przyjęty za pracownika zastępczego za rok 1988 W. B. miał stawkę zaszeregowania: od dnia 01.01.1988r. – 832 zł/dn, od dnia 01.06.1988r. – 1336 zł/dn,

a ubezpieczony miał stawkę zaszeregowania: od dnia 01.08.1987r. – 840 zł/dn,

od dnia 02.01.1989r. – 1440 zł/dn, tj. miał w okresie spornym, dotyczącym roku 1988, stawki bardziej zbliżone do W. B., przy zbliżonym wieku.

3. J. T., gdy wiek (ur. (...)), zatrudnienie wymienionego, kolejne stawki zaszeregowania zbieżne są z takimi danymi dotyczącymi W. B., przyjętego przez Sąd za pracownika zastępczego za rok 1988, a dane W. B. zbieżne są z danymi ubezpieczonego o czym była mowa powyżej.

Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia za pracowników zastępczych pierwotnie wskazanych przez ubezpieczonego J. Ż., gdy zatrudniony był na powierzchni, B. W., K. M., S. B., W. M., gdy wymienieni w okresach przypadających na sporne dla ubezpieczonego przebywali na urloпах dewizowych, świadczyli pracę na kontraktach poza granicami kraju, podobnie jak ubezpieczony, a W. M. dodatkowo, gdy był górnikiem strzałowym, co wynika jednoznacznie z dokumentacji akt osobowych tych osób.

Zajmując takie stanowisko Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc w zw. z art. 114 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17.12.1998r. (tj. Dz. U. z 2015r. poz. 748) zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku.

Sędzia: